

rosto

introductieweek ■ **bedrijfskunde** ■ **afscheid Brüll**
miljoenennotadag ■ **micro** ■ **disciplineplan**

**BLAD VAN DE ECONOMISCHE
FACULTEIT AAN DE
UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM**

REDACTIE

Pieter Boot
Adriaan Dorresteyn
Harko van der Hende
Joke Jansen Schoonhoven
Jos Jongstra
Marcel Klopper
Herman P. Kreulen
Marcel Michelson
Ruurd Mulder

ADRES

Jodenbreestraat 23
kamer 1339
tel. 525 24 97
1011 NH Amsterdam

ADRESWIJZIGINGEN:
Studentenadministratie
Jodenbreestraat 23

REACTIES

De redactie stelt zich open voor reacties,
behoudt zich echter het recht voor deze in
te korten

REDACTIONEEL

Heeft u zich ook begild om de zeperd van Büch? Hebben we eindelijk een hoogleraar gevonden in Leiden; moest eerst een afspraak van een paar maanden nakomen in Utrecht, kwam net naar Amsterdam voordat de grijpgrage vingers van Maastricht hem vastklampten; komt er een langharige-alpha bleekneus vertellen dat men een miskleun heeft begaan! Toegeven; zijn première verdiende geen open doekjes, zijn script bekte niet. Desondanks hebben we hier te maken met de jeune premier van de vaderlandse leer der openbare financiën. Machtscoefficienten! Pressiegroepen! De mathematische Galbraith van pocket-formaat, hoewel Galbraith beter schrijft. Rostra kon het niet nalaten dit verschijnsel te bestuderen. In dit nummer vindt u een verslag van De Dag, terwijl ook de vakgroep micro onder de loep wordt genomen. In het volgende nummer vindt u een interview.

Rostra begilt zich niet enkel, Rostra gilt ook! Met een negen mens sterke redactie zit Rostra samengeperst in een piepklein kamertje. Bij redactievergaderingen moet de helft van de redactie de gesprekken vanaf de gang volgen. Dan spreken we nog niet eens over de tiende telg uit deze Rostra-generatie. René Slootweg. Tragisch fotograaf: Had een rolletje film met prachtfoto's volgeschoten, die hem vervolgens -met de camera er nog omheen- uit het Maupoleum ontstolen werd. Tien mensen in één kamertje; de muur lijdt in stilte aan betonrot terwijl de typemachines door metaalmoetheid en overbelasting de geest hebben gegeven. Help Rostra aan Ruimte! Is het geen schande dat een faculteit als deze niet eens haar faculteitsblad behoorlijk kan huisvesten terwijl er in het Maupoleum minstens vijf kamers (ex bestuurskunde) en de voormalige braille-bibliotheek leeg staan?

Daarom, geachte lezer, verzoeken wij u om medewerking. Tot een week na ontvangst van dit nummer vragen wij u om elk heel uur de gang op te gaan en te roepen: Ruimte voor Rostra!

Wellicht dat het helpt.

ADVERTENTIES

Bij voorkeur schriftelijk op bovenstaand
adres.
Of telefonisch:
020 - 525 24 97
020 - 73 51 71

Rostra verschijnt gemiddeld acht keer per
jaar in een oplage van 2500 ex.

COVER

Dick van Hell

DRUK

Drukkerij Kaal bv
Nieuwe Herengracht 61

INHOUD

Micro:

- de stamboom. Joris Meltzer	pag. 3
- de ontwikkeling na de WUB. HPK, MK	pag. 4
Mentorenleed? Patrick Oudijk	pag. 6
De nieuwe bloedraad. MM	pag. 8
Afscheid prof. Brüll. RM	pag. 10
Bedrijfskunde. HPK, RM	pag. 11
Miljoenen en procenten. JJ	pag. 13
Raadsels. Rick le Roy	pag. 15

Micro: verleden, heden, toekomst

Alom bekend op de faculteit is het wonderbaarlijke feit dat studenten en in mindere mate leden van het wetenschappelijk personeel, niet of nauwelijks geïnformeerd zijn over de gang van zaken binnen de diverse vakgroepen. Met de bedoeling hier enig inzicht in te verschaffen, zal in ieder nummer een profielschets van deze bouwstenen van het instituut verschijnen. Bij het doorbladeren van de tweedelige faculteitsencyclopedie stuiten wij als eerste op vakgroep één, te weten Micro. Speurende naar de wortels waaruit de vakgroep is ontsproten, belandden wij bij Meltzer, de archivaris van het faculteitsverleden. Daar zijn geheugen het in de materie af liet weten, dook hij in een van zijn archiefkasten, waaruit hij het volgende epistel te voorschijn toverde.

De stamboom van de vakgroepen I en II en van Instituut 179

In de jaren zestig onstond binnen onze faculteit het Seminarium voor Staathuishoudkunde als een afsplitsing van het Seminarium voor Economische Wetenschappen. Het maakte een grote bloei door maar op het laatst was er niets meer van over behalve een directeur en een stapel boeken. De directeur werd minister. De boeken zijn er nog steeds maar het etiket erop werd veranderd van 'Sem. Staathuishoudk.' in 'Inst. 179'. (Die etiketsverandering zal wel tot vreugde hebben geleid bij de juridische faculteit. Vanuit die hoek zou er namelijk bij de Universiteitsbibliotheek geprotesteerd zijn tegen de oude benaming. Er bestond immers maar één echte staathuishoudkunde, en dat was de staathuishoudkunde bij de juristen. Jammer voor ze dat zij zelf ook een nummer kregen.) De levenscyclus van het seminarium was ten einde. Wel begonnen er nieuwe cycli: ruim tien jaar geleden ging het Seminarium voor Staathuishoudkunde namelijk over in de vakgroepen Micro-economie en Macro-economie. Die vakgroepen zijn intussen ook al weer aan het krimpen maar hopen dat de nieuwe minister (de opvolger van bovengenoemde) die nieuwe levens niet definitief in de bezuinigingen smooit. Voor alle zekerheid een terugblik.

oude bekende

Tot de vijftiger jaren lagen onderwijs en onderzoek aan de faculteit vrijwel uitsluitend in handen van hoogleraren en lectoren. Voor een beetje bijstand was er het Seminarium voor Economische Wetenschappen, dat werd bestuurd door een directorium van hoogleraren. In de jaren vijftig werd binnen dat Seminarium een 'sociaal-economische sectie' onderscheiden waarvan de dagelijkse leiding berustte bij Professor Delfgaauw en waarvan de heer Heertje hoofd was. Er werd gewerkt met een zeer kleine staf. Het verlenen van studiehulp en het verzorgen van het college 'sociaal-economische relaties en begrippen' vormden de belangrijkste taken. De studiehulp werd zowel individueel gegeven als in de vorm van werkgroepen voor de tentamens Delfgaauw en Goedhart. Er werd ook onder-

zoek verricht. De Commissie voor Economische Ontwikkeling van Amsterdam betrok de sociaal-economische sectie bij het opstellen van een model voor de economische ontwikkeling op lange termijn en er werd een conjunctuurdocumentatie opgezet. Voorts werd assistentie verleend bij het werkcollege Macro-economie. Toen Heertje in 1963 werd benoemd tot hoogleraar Staathuishoudkunde in de juridische faculteit volgde de heer Hardebol hem op als hoofd van het Seminarium. De taken van de sociaal-economische sectie werden sterk uitgebreid doordat het voortaan voor studenten mogelijk werd een sociaal-economisch werkstuk te schrijven. Bovendien werd besloten het tentamen Prijs-theorie schriftelijk te gaan afnemen, het Seminarium assisteerde Delfgaauw bij de verwezenlijking daarvan. Het werd het eerste schriftelijke tentamen voor kandidaatsstudenten. Binnen tien jaar zouden alle mondelinge tentamens in de studiefase tot het verleden behoren. (Binnenkort is de fase zelf er trouwens ook niet meer.)

reorganisatie

Op 17 juni 1964 werd overeenkomstig het besluit van de faculteit op grond van een rapport van de lectoren Frielink en Verburg een reorganisatie doorgevoerd die oprichting van een zelfstandig Seminarium voor Staathuishoudkunde met zich bracht. Professor Goedhart werd de eerste directeur. Zijn opvolgers waren achtereenvolgens de heren Klant, Delfgaauw en Pais. De werkzaamheden werden nog uitgebreid met assistentie van Professor Jongman bij diens schriftelijke tentamens, ook Professor Kessler ging enige tijd later van de diensten van het Seminarium gebruik maken. Het propedeutisch examen ging steeds meer tijd vragen, overigens kon dat jaren later door inschakeling van computers bij de verwerking van de uitslagen weer tot normale proporties worden teruggebracht. (Het klokje stond niet stil en tegenwoordig zijn er ook weer 'open vragen' in de propedeuse.)

Op 8 juni 1968 werd de nieuwe huisvesting van het Seminarium in het prachtige gebouw Nieuwe Doelenstraat 16-18 feestelijk geopend. Zeker in de beginperiode was het Seminarium hier heel ruim behuist. De kamers waren over het algemeen zeer fraai. De plafondschilderingen in de kamer van de directeur vormden wel het hoogtepunt. (Nu, in de Jodenbreestraat, is het echt niet meer de moeite waard om omhoog te kijken.) De staf breidde zich steeds meer uit en ook de werkzaamheden namen toe. Delfgaauw vertrouwde zijn kandidaatscolleges toe aan Hardebol en later mede aan Pais. Een nieuwe en zeer tijdrovende bezigheid voor de staf werd de participatie in beheer en bestuur. Het Seminarium heeft veel krachten geleverd aan de leiding van faculteit en universiteit. Discussies over de opzet van de kandidaatsstudie en de inpassing van de scriptie daarin vonden vele vergaderingen. De opbouw van een bibliotheek werd systematisch ter hand genomen.

werkgroepen

De cursus 1970-1971 zag de invoering van de propedeutische werkgroepen die de hoorcolleges voor eerste jaars gingen vervangen. Deze zeer arbeidsintensieve vorm van onder-

wijs is in de dagelijkse werkzaamheden van het Seminarium de belangrijkste plaats gaan innemen. De staf werd daartoe uitgebreid. Vooral het aantal medewerkers nam toe. Omdat ook de neiging viel waar te nemen om de correctie van scripties zoveel mogelijk te doen geschieden door medewerkers, ging het aantal kandidaatsassistenten afnemen. De dagen van het Seminarium waren intussen geteld. De voorzitter van de faculteit kon in 1964 een opsplitsing van de Seminariumstaf naar leerstoelen nog afwijzen met de opmerking dat de gedachte ener 'individualisering' indruist tegen de duidelijke tendentie in het universitaire bestel, steeds meer Seminararia en Instituten te vormen, hetgeen meebrengt dat de werkzaamheden der hoogleraren en lectoren in stijgende mate hun individualistisch karakter verliezen en een collectief karakter gaan dragen. Het is een enigszins andere kant opgegaan en het Seminarium en Instituut moesten in het begin van de jaren zeventig op hun beurt plaats maken voor vakgroepen, collectiviteiten die een zo mogelijk nog iets ruimere deling van verantwoordelijkheid beogen. De bladeren van het Seminarium zijn gevallen. Hier en daar in de literatuur kom je zo een blad nog wel eens tegen. Er zijn mooie bij en daar zijn wij blij om.

Voor de student zal dit misschien niet zo waar gegolden hebben. Hij zal vooral belangstelling hebben gehad voor de persoonlijke contacten met Seminariumleden in het kader van zijn studie. Het Seminarium was voor hem in de eerste plaats de kandidaatsassistent die zijn scriptie besprak of zijn werkgroepdocent. De namen van die mensen staan niet eens alle in de jaarverslagen van het Seminarium. Ik heb daarom getracht ze op een lijst te verzamelen. Ik hoop niemand te zijn vergeten. Op de lijst ziet u steeds rijtjes van mensen die elkaar in de tijd opvolgden. U ziet dat er maximaal zeven medewerkers en tien kandidaatsassistenten tegelijk in dienst waren. In totaal hebben ruim dertig mensen hun krachten aan het Seminarium gewijd. Vier van de kandidaatsassistenten en twee van de medewerkers zijn tenslotte tot het hoogleraarsambt geroepen. Anderen drongen door tot in de top van De Nederlandse Bank en van grootbanken. Sommigen bereikten hoge plaatsen bij het bedrijfsleven of werden topambtenaar. De minister hebben wij al genoemd. Nog slechts zeven zijn er thans aan de faculteit verbonden, laten wij er zuinig op zijn.

J.J. Meltzer

Direkteuren

tot 64	G.Th.J. Delfgaauw
64-66	C. Goedhart
66-67	J.J. Klant
67-69	G.Th.J. Delfgaauw
69-78	A. Pais (waarnemend)

Hoofden

tot 64	A. Heertje
64-opheffing	N.J.M. Hardebol
68-opheffing	A. Pais hoofd research

Wetenschappelijke medewerkers e.d.

I	56-64	A. Heertje
	64-opheffing	N.J.M. Hardebol
II	63-opheffing	J.J. Meltzer
III	63-64	E. de Zoete
	64-opheffing	F.J. Meijer
IV	65-66	C.K.F. Nieuwenburg

	67-opheffing	Th. A.J. Meys
V	66-67	A.M. Dierick
	68-69	P.J. Uitermark
	70-opheffing	T.P. Treumann
VI	68-opheffing	J.P.W.C. Korthals Altes
VII	70-opheffing	H.N. Hoogendonk
VIII	71-opheffing	S. Martin

Kandidaatsassistenten e.d.

I	55-56	A. Heertje
	59-63	A.H.Q.M. Merckies
	63-65	R.A. Tjin Wong Joe
	66-70	A.V.B. Schulte
	70-71	D. Janknegt
	71-opheffing	M. Sint
II	59-63	E. de Zoete
	64-68	P.J. Uitermark
	68-71	S.T. Duursma
III	61-64	M.M.G. Fase

	64-65	C.K.F. Nieuwenburg
	65-70	E. Eisenmann
IV	64-67	Th.A.J. Meys
	67-opheffing	J.G. Odink
V	65-opheffing	J. Schipper
VI	67-69	H. Hoffmann
	69-opheffing	F.E. Klijn
VII	68-opheffing	R.K. Knaack
VIII	69-70	R. Regouw
IX	69-opheffing	F.A.M. ten Brink
X	69-opheffing	M.I. Groen

Niet-wetenschappelijk personeel

secr.	67-68	E.C. van der Harst
	68-opheffing	M.S. Moreu
	71-opheffing	B. Smit-van Dongen
stat.	70-opheffing	H.J. Wolf
bode	67-69	J.B. Schoos

De ontwikkeling van de vakgroep na de WUB

In 1972 trad de Wet Universitaire Besluitvorming in werking, ten gevolge waarvan de faculteit haar structuur moest aanpassen. Daarmee werd de vorming van de huidige vakgroepen een feit. Dit hield in dat er diverse inhoudelijke veranderingen optraden in de taak van de medewerkers die aan het instituut verbonden waren. De hoogleraren verloren hun autonomie. Niet langer hadden alleen zij de besluitvorming in handen. Het re-

tot dan toe vormde, werd opgedeeld naar de hoogleraren. Voor sommige hoogleraren waren dit moeilijk te verteren punten. Voor de vakgroep Micro had dit tot gevolg dat er een vrij grote doorstroming van hoogleraren optrad. Zij hebben op diverse gebieden hun sporen achtergelaten die niet alle even aange naam kunnen worden genoemd. Vanaf 1972 heeft de vakgroep een aantal hoogleraren zien komen en gaan. Van Broekhoven, Hennipman (en Duisenberg, die niet bij de

vakgroep Micro zat,) werden vervangen door Klant bij Macro, Ellman bij Micro en Driehuis bij Macro. De leerstoel Economie van de centraal geleide volkshuishoudingen ontstond. Pais vertrok om zich op het landsbestuur te gaan werpen en Hartog verscheen een kleine vijf jaar later als opvolger, op de leerstoel Prijsstheorie. Goedhart bezette geruime tijd de leerstoel Openbare financiën, maar verliet de faculteit in 1982. De faculteit overtrof zichzelf en wist in slechts 1 1/2 jaar een nieu-

Ellman

Een secretaresse

Van Winden

we docent aan te stellen. Van Winden begon op 1 september jl. zijn werk. Met de bezuinigingen en herstructureringen treedt het probleem op dat men er niet zeker van is of men v.d. Doel zal kunnen vervangen.

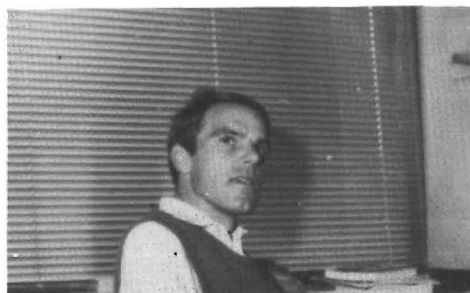

Odink

Publiceren

Aangezien de hoogleraar de belangrijkste motivator van het onderzoek van zijn medewerkers vormt, wat niet door elke hoogleraar ten volle werd beseft, veroorzaakten de veranderingen persoonlijke problemen. Vlak na de splitsing bleef bij een aantal medewerkers mede als gevolg hiervan publicatie en onderzoek uit. Men kampte vijf à zes jaar geleden met een groot aantal nul auteurs. Door stimulerend optreden van nieuwe hoogleraren heeft de vakgroep op het moment geen enkele nul auteur in haar geledingen. Dit proces ging met veel pijn en moeite gepaard. Nu is men zelfs zover dat men zeer ruim over de norm van 0.7 publicatie heenkomt. Volgens zeggen publiceert men gemiddeld 2,5 publicaties per jaar in de daartoe aangewezen tijdschriften. Met trots stelt men dat gevoelsmatig een hogere norm gehanteerd wordt dan door de faculteiten zelf gesteld. Het is tenslotte de taak van een wetenschapper te publiceren, hij wordt niet voor niets betaald. Op het moment loopt de vakgroep als een trein. Een aantal promoties is op korte termijn te verwachten. R. Knaack's proefschrift is inmiddels goedgekeurd, P. Boot promoveert ook binnenkort. Op iets langere termijn zijn de promoties van Simatupang en J. de Beus te verwachten.

Een promotie is geen must, kost echter enorm veel tijd. Die tijd wordt meestal in het weekend en 's avonds gevonden. Er zijn erg weinig medewerkers die slechts een veertig-urige werkweek hebben. Een promotie wordt vaak een kwelling omdat men op zoek gaat naar de absolute waarheid, waarbij modelering in alle facetten wordt gepoogd. Hierbij komt men zichzelf zeer vaak tegen. Op een gegeven moment moet men erkennen dat de opzet te groot is.

Verbon

Het onderzoek

De vakgroep heeft op dit moment twee onderzoeksprojecten lopen die tevens goedge-

keurd zijn voor voorwaardelijke financiering. Het ene onderzoek ligt op het gebied van de arbeidsmarkt en inkomensproblematiek. Dit onderzoeksgebied wordt door Hartog en zijn medewerkers bestreken. Ellman en de zijnen houden zich bezig met onderzoek op het gebied van de economie van de centraal geleide volkshuishoudingen. Binnen deze twee onderzoeksgebieden heeft elke medewerker zijn eigen specialiteit. Met de komst van Van Winden zal op het gebied van de theorie van de collectieve sector onderzoek gedaan worden. Dit onderzoek is ondergebracht in het onderzoeksproject van Driehuis. Met het uitvallen van v.d. Doel is de hoogleraarsplaats onbezet. Dit wil niet zeggen dat er geen onderzoek wordt gedaan door zijn medewerker J. de Beus.

Simatupang

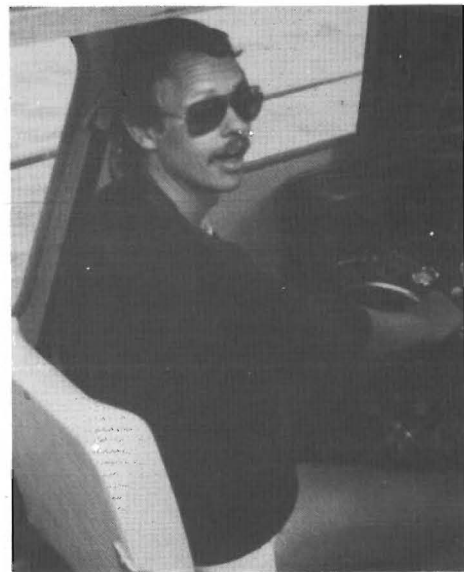
Het onderwijs

Het onderzoek heeft een onmiddellijke weerslag op het onderwijs. Er valt een tendens te bespeuren dat de tijdsbesteding aan pure prijstheorie relatief teruggelopen is. De invulling is echter voor de student in kwaliteit sterk gestegen. De maatschappelijke relevantie van het onderwijs kan hoog worden genoemd. Dit is de AGE niet geheel met de vakgroep eens, hierover zo meteen meer. De tendens van onderwijsvernieuwing is al sinds 1972 aan de gang. In dat jaar gaf de vakgroep voor het eerst het alternatief Microprogramma. Men begon omstreeks die tijd met papervervangende werkgroepen, en in 1980 hadden de studenten het genoeg een Algemene inleiding te krijgen. De vakgroep is op het moment van mening dat het programma binnen de beschikbare tijd van hoge kwaliteit is.

Boot

Er zijn altijd 1001 mogelijkheden voor de invulling van het programma. Op een gegeven moment moet je binnen de geboden tijd tot een keuze komen. In de nieuwe structuur heeft de vakgroep drie verplichte blokjes te verzorgen. Hierbij is een blok een hulpvak voor de andere economische vakken. Het wordt betwijfeld of dit van de tijd van Micro af moet gaan. De tijd is gering en de onderwijsbelasting van de medewerkers hoog. Elke medewerker moet een evenredig aandeel

Dirksen

geven aan onderwijs in het verplichte gedeelte van de studie. Hiermee wordt voorkomen dat mensen zich daarvoor te goed gaan voelen. In totaal wordt $\pm 50\%$ van de beschikbare tijd aan onderwijs besteed. Het irriteert de vakgroep dat de AGE steeds op hun dak zit om het alternatief programma verzorgd te krijgen. Het tijdgebrek, de al constant aanwezige veranderingen, de vraag of het alternatieve programma de juiste weg is en de onredelijkheid van de AGE roepen vrij felle reacties op. Men vraagt zich binnen de vakgroep af of de AGE zich wel ten volle beseft wat men eist. Er pleiten drie punten tegen de AGE. Ten eerste: mankracht blijft een groot probleem, men wil wel een alternatief programma maar in de faculteitsraad stemt men voor het formatieplaatsenplan. Dit betekent een extra tijd om andersoortig onderwijs voor te bereiden. Ten tweede: er is nooit duidelijk afgesproken dat het alternatieve programma ieder jaar zou worden aangeboden. Het normale programma is veelzijdig genoeg. Het verzoek van studenten om het alternatieve programma te verzorgen kan echter gehonoreerd worden. Ten derde: de hoogleraar is degene die het programma inricht. De huidige hoogleraar meent dat hij zelf een goed programma kan verzorgen. Er bestaat altijd een spanning tussen onderzoek en onderwijs en tussen de Prof en de studenten. Er ontstaat geleidelijk een gedifferentieerd aanbod waarbij voor elk wat wil wordt opgenomen. Hierbij wordt in het oog gehouden dat er een zekere kwaliteit wordt geboden. Er kan dus nooit een verworven recht bestaan. Iets dat soms wel wordt gedacht.

Middelbare scholen

De leerstoelgroep ECGV geeft naast haar onderwijs op deze faculteit ook les in het land. Post-academisch onderwijs heet dat. Met ingang van 1986 wordt er in het VWO-eindexamenprogramma meer aandacht gegeven aan economische orden, zo zullen de economische orden van de V.S., China, Sovjet Unie en Joegoslavië aan bod komen. De middelbare school leraren die deze lessen zullen gaan geven weten, uiteraard, nog niet geheel het fijne van dit specifieke deel van

Vervolg op blz. 7

Mentorenleed?

Maandag 5 september, het Maupoleum schudt op haar grondvesten. De naar schatting driehonderd eerstejaars economiestudenten doen hun intree alles behalve geruisloos. Het beeld van vorig jaar herhaalt zich en bevestigt het vermoeden dat economie tot een van de populairste wetenschappen behoort.

Vorbereiding mentorschap

Om deze naar wetenschap hunkerende horde studenten te voorzien van hun eerste geestelijke bagage, heeft de introductiecommissie een twintigtal mentoren geselecteerd. Deze kregen als taak het zo goed mogelijk voorlichten en begeleiden van de eerstejaars. Dat deze taak niet alleen van het improvisatietalent van de mentoren mocht afhangen bleek uit de mentortraining die op uitstekende wijze verzorgd werd door leden van het instituut Opleiding en Training van de UvA. Resultaat: een team waarvan men wist dat deze op haar taak berekend was.

Flexibiliteit

'Niemand komt er onder uit; wij niet en dus ook de mentoren niet', lijkt de nieuwe slagzin van de docenten te worden. Docenten moeten publiceren en studenten studeren.

Een duidelijk voorbeeld hiervan is de voorbereiding op en het mentorschap zelf. Aanvragen van de introductiecommissie om tentamens ten behoeven van de mentoren te verzetten tot voor of na het introductiegebeuren worden, op een enkele uitzondering na, niet gehonoreerd. Dit is des te vreemder omdat reeds in een vroegtijdig stadium de vakgroepen via een officieel schrijven van het bestuur van de faculteit om medewerking is gevraagd. Later blijkt echter dat er een procedurefout is gemaakt en dat op grond hiervan het verzoek als niet ontvangen kan worden beschouwd. Buiten kijf staat echter het feit dat men middels de propedeuseadviesvergadering vroegtijdig op de hoogte is gebracht van de mentorenproblematiek.

Kortom, in de huidige opzet wordt de inzet van de mentor beloond met studievertraging. Een pleidooi voor **meer flexibiliteit** jegens die activiteiten, waarvan men kan zeggen dat ze wezenlijk in het onderwijsprogramma behoren, lijkt mij dan ook terecht.

Het spel

Evenals het voorgaande jaar speelde de introductie zich af in één week. Na het welkomcollege van Prof. Jager werd het roer volledig overgelaten aan de introductiecommissie.

Opvallend was het aantal studenten met belangstelling voor de buitendagen in Wezep. Van de bijna tweehonderd aanmeldingen kwamen slechts honderdzestig mensen in aanmerking vanwege capaciteitsgebrek van de locatie. De belangstelling is een duidelijk bewijs van de waarde die men aan deze dagen hecht. Sociaal contact in combinatie met waardevolle informatie over de faculteit en het faculteitsgebeuren blijkt een geslaagde doelstelling te zijn.

Kennis van de faculteit werd opgedaan in het f.e.w.-spel. Opvallend was het enthousiasme waarmee het spel werd gespeeld. Al snel werden de personages met volle overtuiging uitgebeeld en situaties gecreëerd zoda-

Dick van Offeren Adriaan Dorresteyn Paul van Batenburg Joris Meltzer

nig dat men vaak verrassend veel overeenkomst met de werkelijkheid kon constateren. Het i.e.b.-spel was ook dit jaar weer een topper. Commercieel talent, fantasie en fanatisme mochten de deelnemers niet ontzegd worden. Met bijna geen enkele uitzondering werd dit spel vol overgave gespeeld. Pogingen van de wedstrijdleiding om een laatste ronde te spelen werden herhaaldelijk gesaboteerd teneinde een hogere productie te bereiken.

De discussie

Na de spelen tijd voor de wat serieuze zaken in de vorm van forumdiscussies. Er waren twee thema's gekozen. Ieder thema werd toegelicht en verdedigd door een forum. Het eerste thema behelste 'de economische kracht van Nederland in de crisis'. Deze werd toegelicht door Hettie Pott, Maria Brouwer en Hans Amman. Voorzitter was Jos de Beus.

Het tweede thema omvatte de stelling 'haalt het nederlandse bedrijfsleven 1994'. Toelichting hierop werd gegeven door de heren Van Offeren, Meltzer en Dorresteyn. Als voorzitter fungeerde Paul van Batenburg. De belangstelling voor beide forumdiscussies was bijzonder groot. Jammer was dat het eerste thema door tijdgebrek van de forumleden niet goed uit de verf is gekomen. De sprekers hadden na hun uiteenzetting nog slechts veertig minuten de tijd om in te gaan op reacties vanuit de zaal.

Beter ging het met het tweede thema waar aanzienlijk meer tijd beschikbaar was om op

vragen en kritiek in te gaan. Onthullend was het betoog van Dick van Offeren die ons de V&D structuur voorschotelde en ons kennis liet maken met de problematiek die zo typerend is voor het familiebedrijf.

De voorlichting

Voorlichting geven is bij de docenten niet erg populair. Het een en ander bleek uit de ronduit teleurstellende opkomst van docenten die op deze manier de mogelijkheid kregen, om op ontspannende wijze, kennis te maken met hun publiek. Slechts één docent had zich de moeite getroost om aan deze uitnodiging gehoor te geven (Prof. Driehuis van de vakgroep macro). De voorlichting van bedrijfs- en statistiek/wiskunde werden verzorgd door Dick van Offeren en Paul van Batenburg. Een kraakhelder betoog over de twee fasenstructuur met al haar beperkingen en haar mogelijkheden werd ons voorgeschoteld door het team studieadviseurs/onderwijscoördinatoren. (Bert van Gelder, Anneke Parent en Hans Oostendorp).

Het gastcollege

Kleurrijk, boeiend en gevat. Ziedaar het oordeel over een hoogleraar die ons binnenkort gaat verlaten. Een Prof. die ons er op attendeerde dat er meer bestaat tussen hemel en aarde dan studieboeken alleen. Zijn naam Prof. van Stuyvenberg (economische geschiedenis). Twee uur lang heeft het publiek hem, z'n betoog en de wijze waarop hij dit

hield mogen bewonderen. Conclusie: we zullen hem missen.

Het faculteitsgebeuren

Een universiteit zonder politiek is een schip zonder kapitein moeten wellicht de mensen van de aktiecommite'e's gedacht hebben. Dus ook dit onderdeel kwam ruimschoots aan bod (age & obas).

Verdere punten van bespreking waren de sef, de faculteitsraad, de propedeuseraad en vrouwenstudies. Dat vrouwenstudies nog altijd een teer punt blijkt te zijn bleek al snel uit de reacties van het publiek. Bewondering verdient dan ook Els Hoekman die het aandurfde dit gevoelige onderwerp te berde te brengen.

Sport en eten

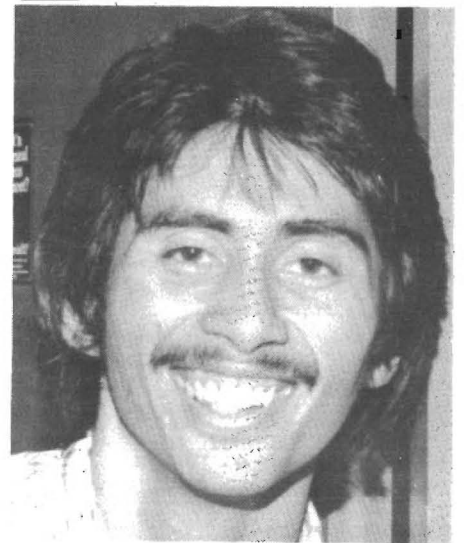
Donderdagmiddag tijd voor sport. Alles wordt in het werk gesteld om binnen het kader van de mogelijkheden, een zo groot mogelijke variëteit van sporten aan te bieden. De sporten waarop men kon inschrijven waren voetbal, volleybal, zwemmen, waterpolo en de inmiddels alom bekende ten Napel veldloop. Bijzondere aandacht verdienen zonder enige twijfel de makers van de maaltijden. (Ernst.....en Prosper....) Deze wa-

ren van goede kwaliteit. Het hoogtepunt was zonder meer het koud buffet. Dat deze viel te rangschikken onder culinaire hoogstandjes, daarover was iedereen het eens.

Tot slot

Ook dit jaar blijkt de interesse voor de buitendagen te zijn toegenomen. Het nut hiervan zal men middels de onderwijsevaluatie, evenals vorig jaar, hoogstwaarschijnlijk onderschrijven. De combinatie spel en informatie blijkt naast het leerproces bovendien een ideale vorm te zijn om het probleem van de anonimiteit deels op te lossen. Uit dit oogpunt is het gewenst om ook in de toekomst dit soort activiteiten te kunnen aanbieden. De introductiecommissie vormt hierin een belangrijke schakel. Dat tevens medewerking van de vakgroepen onontbeerlijk is, zowel t.a.v. het mentorenbeleid als het gehele introductiegebeuren, moge duidelijk zijn. Alleen met onderlinge samenwerking kunnen we zorg dragen voor een prettig leef/werkklimaat.

Patrick Oudijk

Vervolg van blz. 5

Hartog

de economie. Nu kent Nederland de stichting Post Academisch onderwijs (PAO) die verscheidene 'cursussen' voor reeds afgestudeerden in hun eigen vakgebied organiseert. Deze stichting heeft de leerstoelgroep ECGV verzocht om in vijf steden 'les' in economische orde te geven. Ruud Knaack doceert in Groningen, Pieter Boot in Eindhoven, Michael Ellman in Amsterdam, Batara Simatupang in Amersfoort en Erik Dirksen in Rotterdam.

Erik vertelde ons dat het niet om echte lessen gaat, maar meer om drie bijeenkomsten van ieder drie uur waar gesproken wordt over de stof en aanbevolen literatuur. Er is geen huiswerk of iets dergelijks. Voor zijn Rotterdamse bijeenkomst had men 70 mensen verwacht

terwijl er op de eerste bijeenkomst tussen de vijftig en zestig leraren waren verschenen. Redelijke animo lijkt het. Op onze vraag hoe de sfeer op de bijeenkomst was, vertelde Dirksen dat er een redelijk ongedwongen sfeer heerste. Het volgen van de cursus wordt wel van de docenten verwacht, maar het is niet verplicht. De leraren komen vrijwillig en, kennelijk, nooit te oud om wat te leren.

Eenheidsworst?

Naast de student als bepalende factor voor het onderwijsaanbod, is er de behoefte van iedereen binnen de vakgroep zoveel mogelijk van zijn eigen vak in het onderwijs te krijgen. De beslissing ligt bij het vakgroepbestuur, waarin elke medewerker, Prof en personeelslid zit. Studenten zijn in het vakgroepbestuur vertegenwoordigd door de kandidaatsassistenten. Naast het vakgroepbestuur heeft de vakgroep een dagelijks bestuur. De invloed van dit bestuur rijkt ver. Men heeft invloed op de taakverdeling en geldstromen. In de praktijk blijkt binnen de vakgroep een liberaal tolerant klimaat te heersen waarin binnen redelijke grenzen een ieder aan zijn trekken komt.

De Beus

De eenheid is niet overal aanwezig. Er is een voortdurend aanwezige controverse over de toepassing van de wiskunde. Enerzijds blijkt bij een gedeelte van de vakgroep geen bezwaar te bestaan tegen wiskundige theorievorming. Dit wordt zelfs onvermijdelijk geacht. Anderzijds vragen sommige medewerkers zich af of andersoortig onderzoek niet hoger gewaardeerd moet worden.

MK HPK

Knaack

De nieuwe bloedraad

De bel heeft geklonken voor een nieuwe ronde in het bezuinigingsgevecht. Nu komen de faculteiten aan de beurt. Ook de economische faculteiten. De Minister vraagt om acht miljoen gulden voor 1990. Tot 1987 hoeft daarvan slechts een kleine vier miljoen plus de kosten van de opbouw van de faculteit te Maastricht te worden opgebracht. Ook vindt de Minister ruim honderd hoogleraarsplaatsen economie voldoende voor Nederland. Momenteel zijn er 150....

Zoals wellicht bekend hield een commissie van 'wijze mannen' zich bezig met een inventarisatie van wetenschapsland. Een curieuze commissie. Nadat de verscheidene College's van Bestuur de Minister te kennen gaven niets te zien in zijn bezuinigingsplannen, deed de heer Deetman hen een voorstel dat naar nostalgische maffia-verhalen rook: Jullie willen dus niet meewerken? Als ik jullie was dan zou ik dat maar wel doen want anders doe ik het zelf. Een duidelijk dreigement, want ondanks de ongetwijfeld aanwezige kennis bij de Minister en zijn staf viel te vrezen dat heel wat wetenschappelijke porceleinkasten een flinke douw zouden krijgen. Daarop ontstond de commissie TVC (TaakVerdeling en Concentratie). Bemand door leden van de verscheidende College's van Bestuur, maar elk op persoonlijke titel. Deze constructie zullen we verderop ook aantreffen.

Deze commissie kwam met een bezuinigingsplan voor het wetenschappelijk onderwijs waarvan men kon veronderstellen, maar niet mocht aannemen, dat het een beetje de ideeën van de universiteiten weergaf. De hoofdpunten zijn uitgebreid in de pers beschreven; opheffingen, verplaatsingen en samenvoegingen. Voor economie kwam niet geheel onverwacht een landelijke fusie met econometrie en actuariële wetenschappen uit de bus.

In zijn reactie op het TVC-rapport ging de Minister voor economie niet op detailkwesties in maar gaf randvoorwaarden waarbinnen een discipline-plan moest worden gemaakt; een plan ter verdeling van een kleine honderd leerstoelen van de discipline economie c.a.. Wie moest nu dit plan gaan maken? De faculteiten zelf? Iedere faculteit zou één of meer personen kunnen afvaardigen naar een landelijke commissie en vervolgens zouden alle faculteitsraden hun plan al dan niet kunnen ratificeren. De College's van Bestuur? In het verlengde van de TVC-commissie zou men ook de follow-up voor haar rekening kunnen nemen. De Academische Raad? Dit adviserend orgaan waarin reeds iedere universiteit landelijk is vertegenwoordigd en waarin iedere faculteit haar vertegenwoordigers heeft zitten, leek op maat gesneden voor deze kwestie.

De Minister verzocht de CvB's het plan op te stellen. Voor 1 januari aanstaande wil hij het in zijn bezit hebben. De CvB's besloten het plan niet zelf op te stellen maar randvoorwaarden te formuleren en vervolgens een commissie aan het werk te zetten. Een commissie met personen die eigenlijk heel representatief zijn voor de betrokken faculteiten, maar er slechts op persoonlijke titel in zitting hebben. Tesaamen moeten deze personen als

een nieuwe bloedraad beslissen welke leerstoelen zij de Minister voordragen te laten vervallen. Vanuit elke faculteit zit de decaan in de commissie. Van onze faculteit prof. drs. I. van der Zijpp; gepikt en gemazeld in prijsonderhandelingen met betrekking tot staal, nu benoemd tot ridder van het faculteitsbelang, inquisiteur van de nieuwe bloedraad.

Constructie

Een commissie met op zich representatieve personen, maar toch niet representatief.... we zijn het al eerder tegengekomen. TVC! Als er iets is dat het no-nonsense beleid van het kabinet-Lubbers op het gebied van wetenschappelijk onderwijs weerspiegelt, dan hoort deze constructie daar zeker bij. Immers, via deze constructie worden alle democratisch gekozen lichamen omzeild!

Tijdens de TVC-operatie hadden de universiteitsraden het nakijken. Roel Poppe -het lid vanuit de UvA- was wel bereid mededelingen te doen omtrent het verloop van de onderhandeling maar hem kon niets opgedragen of meegegeven worden. Hij zat immers op persoonlijke titel in de commissie. Pas toen het TVC-rapport klaar was kreeg de universiteitsraad, tegelijkertijd met de (sub)faculteitsraden en -besturen, de mogelijkheid tot inspraak met betrekking tot de officiële reactie op het rapport door de universiteit.

Het verhaal herhaalt zich nu. De Minister verzocht de CvB's een plan binnen zijn randvoorwaarden op te stellen, het CvB deed dat zònder de universiteitsraad daarin te betrekken. De CvB's gaven vervolgens hun randvoorwaarden mee aan een commissie van mensen die uiterst toevallig decaan zijn van een economische faculteit en dus in het faculteitsbestuur zitten en dus de faculteitsraad voorzitten. Maar diezelfde besturen en raden hebben geen kruimel in de pop te brokkelen. Van der Zijpp heeft beloofd af en toe mededeling te doen omtrent de voortgang van de onderhandelingen maar dat verhoogt het democratisch gehalte van de procedure geen zins. Wanneer het plan eenmaal gereed is, gaat het naar de Minister en die stuurt zijn voornemens naar de CvB's voor overleg. Voorlopig rekent de faculteitsraad erop daarin betrokken te worden. Ook stuurt de Minister zijn voornemens naar de Academische Raad voor advies. Dáár vinden we drie mensen van deze faculteit; drs. Frans Klijn, veteraan-student Gert Griff en de decaan; prof. drs. I. van der Zijpp.

Het is daardoor mogelijk dat het hele disciplineplan wordt opgesteld en er ministeriële beslissingen worden genomen terwijl de democratische gekozen inspraak-organen slechts mogen ruiken aan de soep die ze uiteindelijk verplicht zijn te slikken.

Van onderen

Deze faculteit staat niet bekend om haar lichtzinnige besluitvorming. Het bestuur documenteert zichzelf en de raad terdege, de raadsfrakties duiken redelijk diep in de materie en de besluitvorming op zich is goed gestructureerd.

Toen de Minister dan ook in juli 1981 met een kernnota-BUWP kwam, en deze nota redelijk ongeschonden bleef, kon iedereen aanvoelen dat er wat te wachten stond. De faculteit was toen nog druk bezig met de invoering van de twee-fasen structuur, maar toen het werk goed en wel achter de rug was werd er in oktober 1982 een commissie ingesteld om eens te gaan bekijken wat de gevolgen zouden zijn voor deze faculteit indien die kernnota inzake Beleidsvoornemens betreffende het Universitair Wetenschappelijk Personeel werd doorgevoerd. Daarnaast werden ook de contouren zichtbaar van de voorwaardelijke financiering van het wetenschappelijk onderzoek; kon de commissie daar ook even naar kijken? Met die dubbele opdracht toog een kleine groep van mensen aan het werk onder leiding van de nimmer vermoeibare 'eminence-grise' van deze faculteit: prof. dr. P. Verburg.

De boodschap van de nota-BUWP luidde dat de universteiten topzwaar waren; er waren teveel hoogleraren ten opzichte van het overig wetenschappelijk personeel. Aangezien er geen overig wetenschappelijk personeel kon worden aangenomen moest er gekapt worden in het aantal hoogleraarsplaatsen. Nu kan men een hoogleraar niet makkelijk ontslaan, de enige manier om in die plaatsen op korte termijn te kappen zou het niet vervullen van vacatures zijn. Het is duidelijk dat een dergelijk ad hoc beleid op de duur funest zou zijn voor de faculteit, enige structuur werd gewenst.

Verburg: onvermoeibaar

In het nu geldende systeem van onderzoeksfinanciering wordt wetenschappelijk onderzoek niet zonder meer gefinancierd. Eerst moet de Minister -d.w.z. zijn ambtenaren-plannen onder zijn ogen hebben gehad en hebben goedgekeurd. Die plannen moeten aan een aantal eisen voldoen en dienen goed te zijn onderbouwd; ook hier was enige structuur en coördinatie gewenst. De facultaire structuurcommissie kwam in februari met een verkenningrapport. U kunt hierover in Rostra 103 lezen. De faculteitsraad vond dat de vakgroepen op het rapport moesten kunnen reageren en verzocht vervolgens de FSC om deze reacties te bundelen. Ook werd de commissie uitgebreid.

Tijdens deze fase van de werkzaamheden door de commissie werden de plannen van de Minister bekend: een disciplineplan. De opdracht aan de commissie werd toen gewijzigd: nu moest zij een rapport opstellen op grond waarvan de raad haar standpunten ten opzichte van het op te stellen disciplineplan kon baseren. Dat rapport is nu ook af. De raad heeft het in besloten vergadering 'ter kennisname aangenomen', meer niet. Want, wanneer de faculteitsraad een standpunt zou hebben geformuleerd ten aanzien van dit interimrapport, en dus ten aanzien van de voorgestelde structuur, dan zou zij reeds een standpunt hebben ingenomen ten aanzien van het op te stellen disciplineplan. Iets wat niet alleen uiterst voorbarig zou zijn geweest, maar daar naast had het de bewegingsvrijheid van 'onze' onderhandelaar beperkt.

Disciplineplan

In hoofdstuk 7 van het interim-rapport gaat de FSC '82 in op het disciplineplan. Ze stelt dat er in principe twee benaderingswijzen mogelijk zijn voor het overleg met de zusterfaculteiten. Men zou een sleutel kunnen gaan berekenen voor de verdeling van de geëiste reductie over de instellingen. Vervolgens kan iedere faculteit voor zichzelf een kroondocent- en formatieplan opstellen. Eventueel op sommige terreinen in overleg met een of meerdere zusterfaculteiten.

Daarnaast zou men in het overleg met de zusterfaculteiten voor alle faculteiten samen het geheel gedetailleerde kroondocentenplan kunnen opstellen op basis van gezamenlijk gekozen prioriteiten en criteria. De commissie is om praktische redenen voor het eerste uitgangspunt want, stelt zij, dat vereist minder gedetailleerd overleg.

Het vinden van een verdeelsleutel kan op verscheidene wijzen plaatsvinden. Men kan daarbij kwantitatieve- en kwalitatieve criteria onderscheiden.

Bij kwalitatieve criteria kan men aan verscheidene zaken denken. Vele van die zaken zijn persoonsgebonden en moeilijk meetbaar. Onderwijsprestaties vallen slecht af te lezen van presentiepercentages en slagingscijfers. Terwijl het aantal publicaties van een persoon, dat momenteel als criterium wordt gehanteerd, toch nooit een juist beeld van iemands onderzoekskwaliteiten kan geven. Toch kan men denken aan wegingsfactoren voor soorten van gehanteerde onderwijsvormen. Daarnaast kent men op onderzoeksgebied 'zwaartepunten' -die door de Minister worden vastgesteld- onderzoeksprogramma's in de voorwaardelijke financiering -idem- en centra van contractresearch -

bijvoorbeeld de S.E.O.-. Wellicht dat deze in de berekening worden meegenomen. De kwantitatieve criteria richten zich enkel op cijfers.

De commissie werkte drie rekenmethoden uit die zich onderscheiden door verschillende veronderstellingen. Resultaat: iedere keer een andere verdeling van de hoogleraarplaatsen over de faculteiten. Het is nu aan de onderhandelingen om de werkelijke verdeling boven tafel te krijgen.

Doorstromers

Voor de studenten zullen de gevolgen van dit alles niet zo heel groot zijn. Er is besloten het onderwijsaanbod te handhaven. Soms moet je daarvoor naar een andere (UvA) faculteit, soms is de hoogste baas van dat vak geen professor maar een wetenschappelijk hoofdmedewerker (een dr. met een lager salaris dan een prof.dr.).

Voor de medewerkers kunnen de gevolgen catastrofale omvang aannemen. Zoals boven beschreven staat geeft de kernnota-BUWP een bepaalde verhouding van hoogleraar: wetenschappelijk hoofdmedewerker: overig wetenschappelijk personeel (1:1.5:4.5). Hetgeen zoveel wil zeggen dat er mensen met ontslag worden bedreigd. Voor de UvA valt dat gemiddeld redelijk mee.

Dit is echter geen rede tot vreugde. De Minister heeft namelijk nog twee zaken in petto. Enerzijds 'assistenten in opleiding' en anderzijds de 'doorstromers'. De assistenten in opleiding zijn bekend geworden onder de naam van gezellen. Het betreft hier de elite die tot de tweede fase onderzoekersopleiding zijn toegelaten. Eigenlijk zijn ze student, maar de Minister wil ze aanstellen tegen minimumloon en -dus- als personeel. Zitten deze assistenten nu wel of niet in de verhouding? Dat is voorlopig onbekend. Zeker is dat de Minister aan vier assistenten per hoogleraar(splaats) denkt. Dan de doorstromers. Dit zijn afgestudeerden (drs.) die de mogelijkheid krijgen om op de universiteit aan hun promotie te werken (dr.) en dan uit moeten vliegen naar de 'echte' wereld. Ik meen dat ze daar 4 jaar voor hebben. Voor sociale wetenschappen als economie denkt de Minister dat er ruimte is voor een redelijk groot percentage aan doorstromers. Dat snijdt wel diep.

Mocht u, waarde lezer, als argeloze voorbijganger verzeild raken bij de nieuwjaarsreceptie van deze faculteit en het valt u op dat anders zo integere wetenschappers zich een flink stuk in de kraag drinken, dan weet u nu waarom: het disciplineplan is dan af.

MM

van der Zijpp: ridder van het faculteitsbelang

Don Quichot of dapper pionier

Afscheid prof. dr. Brüll van UvA

Ofschoon prof. dr. Brüll eveneens aan de Juridische faculteit was verbonden en slechts economen, die belastingrecht volgden meer met hem te maken kregen, was zijn vertrek toch interessant genoeg om over te berichten. Hij behoorde noch tot de grote bekenden op de faculteit, noch tot de werkelijke 'vlaggeschepen'. Maar z'n redenen tot afscheid en het tijdstip, waarop hij de benen nam waren zo opvallend, dat hij daarmee zelfs de landelijke pers haalde.

Rosse buurt

'Ik heb een inspecteur gekend, die voor de oorlog de belastingaanslagen voor de rosse buurt moest regelen. Die dames houden geen boekhouding bij. Dus werd hun een bepaalde aanslag opgelegd, die elk jaar werd verhoogd totdat ze op het kantoor kwamen klagen. Dan wist-ie, dat hij ongeveer goed zat. Tegenwoordig wordt iedereen zo aangepakt.' Zo luchte prof. Brüll (61) zijn hart in Het Parool. Het citaat geeft in een notedop weer, wat voor de hoogleraar de reden was om na dertig jaar het belastingrecht te laten voor wat het is.

Gespitst op de 'misdadigheid van het systeem' bond Brüll tijdens die dertig jaar de strijd aan met het ambtsmisdrif. Hij beschouwde deze beroepsmatige overtredingen van belastingambtenaren als de tegenhanger van de fraude. Niet dat hij de fraude wilde vergoelijken. Maar het onder tafel werken van dubieus ambtenarendrag en het stimuleren daarvan door hogergeplaatsten moesten ook aan kritisch onderzoek onderworpen worden.

De 'druppel', die Brüll deed besluiten om niet z'n pensioen af te wachten, bestond uit het optreden van de rijksoverheid. De burgers kregen steeds meer te maken met een dusdanig 'unfaire' en onduidelijke belastingwetgeving, dat het onmogelijk werd studenten iets zinnigs over die belastingwetten bij te brengen. Daarbij kwam dan ook nog de twee-fasen structuur met zijn verkorte studieduur, die de belastingrechtstudent veel te weinig tijd gunde. Dit, volgens Brüll, zeker als je nagaat, dat de overheid tegenwoordig met gemiddeld één belastingwetswijziging per drie dagen komt.

Naast deze door 'Den Haag' veroorzaakte frustraties speelde tevens de verloedering op de universiteit een rol. Belastingrechtstudenten interesseerden zich de laatste jaren, vaak noodgedwongen, alleen nog maar voor 'foefjes' en voor manieren om zo snel mogelijk rijk te worden. Ook het toenemende gebruik van 'multiple choice' toetsen was de prof. een doorn in het oog, daar dit systeem in zijn ogen creativiteit overbodig en het aanbrenge van nuances onmogelijk maakte.

Brüll zag in het 'kruisjes zetten' tevens een oorzaak van de gebrekkige taalbeheersing, die hij bij sommige studenten aantrof.

College

In zijn geestige afscheidsrede ging prof. Brüll op deze weg voort. Het college in de Lutherse kerk werd overigens goed bezocht. Onder de talrijke aanwezigen bevonden zich o.a. prof. van der Zijpp en heel wat lieden met wie je beter niet nonchalant over je zwarte geld kon praten. Brüll begon met enigszins het plechtstatige van een dominee, met de opmerking, dat belastingrecht geenszins een saai vak is. Vervolgens ging hij in op de vraag hoe de 'heffingspraktijk' in de pers behandeld werd, d.w.z. hoe in de dagbladen e.d. bericht werd over bedenkelijk optreden van belastingambtenaren. Hij beschuldigde de kranten van eenzijdigheid en vroeg zich tegelijkertijd af wat de oorzaak daarvan kon zijn. De prof. sloot uit dat het taboe op ambtsmisdriften in de media een gevolg was van een 'departementale samenzwering' en kwam daarna met een aantal mogelijke verklaringen.

Dat de pers veel over fraude en praktisch niets over ambtsmisdriften publiceert, zou volgens Brüll in de eerste plaats veroorzaakt kunnen zijn door het feit, dat de fiscus een duister en besloten bolwerk is, waardoor het moeilijk is om aan gegevens te komen. Ten tweede was het mogelijk, veronderstelde Brüll, dat het 'gefoezel' van belastinginspecteurs voor lezers niet interessant genoeg bevonden werd. Weer een andere oorzaak kon een eventuele verstrengeling van belangen zijn. De waarheid ligt waarschijnlijk wel ergens in het midden. Journalisten doen niet overdreven veel moeite voor een weinig interessant verhaal. Een half-verzonnen coverstory over de prins — gemaal is eenvoudiger en trekt meer lezers.

Brüll doorspekte verder zijn betoog met sailante, maar doorgaans serieus bedoelde uitspraken. Zo zag hij ook onze maatschappij als min of meer autoritair systeem dat evenals alle andere autoritaire systemen rustte op drie peilers, te weten informatie, de fiscus en macht d.w.z. de ME. Tevens bracht hij nog naar voren, dat ambtsmisdriften in zekere zin te vergelijken zijn met iets als burgerlijke ongehoorzaamheid. Geen van beide dient namelijk het eigen belang. Paradoxaal noemde de belasting-hoogleraar het dat die zogeheten 'sociale misdrijven' vaak relatief zwaar bestraft werden, terwijl het vergelijkbare ambtsmisdrif meestal door de vingers werd gezien. Als oorzaak daarvoor noemde de prof. het feit, dat een technocratie als de

onze niet zonder ambtsmisdriften zou kunnen functioneren.

Verantwoording

In het tweede deel van zijn afscheidsrede legde prof. dr. D. Brüll verantwoording af voor dertig jaar docentschap. Geïnspireerd door Rudolf Steiner begon hij volgens zijn zeggen aan een sociologische en een belasting-filosofische taak. Vooral op de sociologische 'weg' ontmoette hij betrekkelijk veel vijandigheid. Ambtenaren waren bang, dat zijn vele geschrijf afbreuk zou doen aan hun reputatie, ofschoon hij nooit op de persoon speelde en niet ziekelijk anti-fiscaal was. Hij had ook nimmer verklaard, dat de belastingen te hoog waren. Tenslotte vertrouwde de anti-autoritaire Brüll zijn gehoor toe, dat hij ondanks alles meer sympathie had voor de falende of foute ambtenaar dan voor de gehaate fraudeur. Echter, 'van wetenschap, die de samenleving bedreigt, sluit die samenleving zich nou eenmaal af.'

Afscheid

De prof. besloot z'n betoog met het opsommen van nog enkele redenen, die zijn vertrek hadden bevorderd. Hij stelde in de eerste plaats, dat z'n vertrek niets met ruzie noch iets met persoonlijke fricties te maken had. Wel voerde hij de grote bemoeizucht van 'Den Haag' m.b.t. wetenschappelijk onderzoek aan als een argument om op te stappen. De vrije wetenschapsbeoefening mag nimmer in gevaar komen, hetgeen momenteel door allerlei beperkende financieringsregelingen wel dreigt te gebeuren. Uiteindelijk toonde Brüll nog zijn lichte bezorgdheid over Nederland, die gedeeld werd door een buitenlandse vriend. Deze verbaasde zich erover, terwijl vroeger iedere 'snotjongen' dat wist, je tegenwoordig professor moest zijn om te weten, dat je door de staat belazerd wordt. Dat was voor de laatste maal een beetje de boodschap van prof. dr. Dieter Brüll.

Bedrijfskunde

Van wanneer de eerste bedrijfskundige opleiding in Nederland stamt is niet exact duidelijk geworden. De TH Eindhoven was de eerste die in 1966 een aansluiting op het VWO gaf met als vereisten wis- en natuurkunde. Delft was de eerste die een Drs-opleiding verzorgde. Deze startte in 1970 in samenwerking met de toenmalige Nederlandse Economische Hogeschool en is bestemd voor kandidaatsstudenten. De TH Twente begon omstreeks 1969 met een kopstudie voor kandidaatsstudenten aan de TH's. In 1977 volgde Groningen, Nijenrode heeft sinds kort academische status. Beiden leiden Drs-sen op.

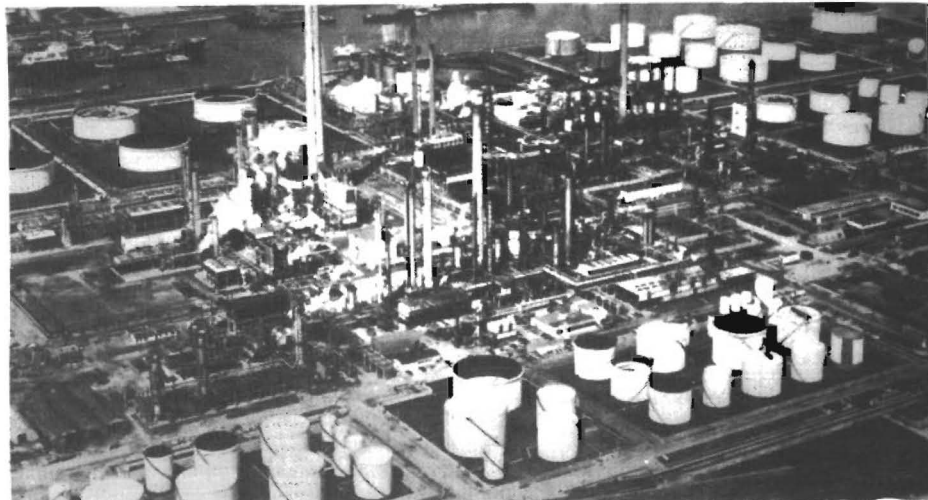
Een opleiding met een identiteitscrisis die het desondanks geweldig doet en zich perfect weet te weren. Het onderzoeksterrein is de organisatie met zijn problemen van multidisciplinaire aard. Door de niet erg duidelijke omschrijving van het vakgebied en de hoge waarde die het praktische element binnen de opleiding heeft wordt theorievorming als moeilijk ervaren. 'De belangrijkste opdracht van de bedrijfskunde is te functioneren als brug tussen het veld van kennis en het veld van actie', zei Prof. Dr. G. B. J. Bommers, decaan van Nijenrode. Het onderzoek meet met de bestaande behoefte in het bedrijfsleven verband houdende. Dat blijkt niet te gebeuren. Bommers wijt dit aan een bestaand inferioriteitsgevoel dat bij bedrijfskundigen zou bestaan. Men kan niet duidelijk een eigen discipline zijn, meer een bastaard van onduidelijk ouderschap. Het gevolg hiervan is, dat men te sterk op de theorievorming let. Men is nog roomser dan de Paus geworden.

Bestaansrecht

Hoewel er door sommigen getwijfeld wordt aan het bestaansrecht van een aparte bedrijfskundige opleiding, zijn er op het moment vijf in Nederland. De opleidingen mogen zich verheugen in een steeds grotere belangstelling, zowel van studenten als van het bedrijfsleven en de overheid. Wat is het bijzondere aan de bedrijfskundige Ir-s uit TH Eindhoven en TH Twente en de Drs-sen uit Delft, Groningen en Nijenrode. Waarin verschillen ze van bedrijfs-economen en wat houdt hun opleiding in.

De bedrijfskundige opleiding gaat er vanuit dat de afgestudeerden interdisciplinair moeten kunnen werken binnen een organisatie. In het bijzonder moet de bedrijfskundige probleemgericht kunnen denken, maar daarbij alle aspecten in de gaten houden. Dit is het gemeenschappelijk aspect in alle opleidingen. Daarna lopen de meningen vrij sterk uiteen, waarbij iedereen zelf invult welk onderdeel belangrijk gevonden wordt. Een vrij aanzienlijk stuk faculteitspolitiek komt hierbij om de hoek kijken. Niet geheel gespeend van chauvinisme beweert men ook dat zijn opleiding de beste is. Daarbij wijzen ze op het lage percentage werklozen dat ze afgeleverd hebben.

Afhankelijk van welke opleiding is gekozen wordt aan diverse aspecten aandacht gegeven. Zowel de techniek als de economie als sociologische en psychologische aspecten zijn altijd van belang. Alle organisaties ko-

men hierin in meer of mindere mate overeen. In Groningen denkt men het meest genuanceerd over de opleiding. Men leidt interdisciplinaire personen op die de diverse problemen kunnen begrijpen. Afhankelijk van de TH- of Universiteitsopleiding zal men voor diverse deelgebieden meer of minder geschikt zijn. Het is echter noodzakelijk dat er geen specialisten worden opgeleid. In Groningen is men begonnen met het idee van de organisatiekunde. Dit is ook de rode draad door de opleiding. Gezien de vrij ruime gedachte waarop de bedrijfskunde stoelt is faculteitspolitiek steeds de bepalende factor geweest bij de inrichting van het onderwijsprogramma.

Keuze tussen Ir of Drs

Men heeft in Groningen eerst geprobeerd door een samenwerkingsverband tussen diverse studierichtingen een bedrijfskundige opleiding te verzorgen. Toen dit op verzet stuitte werd besloten een complete faculteit voor te staan. Geen beslissing gestoeld op een vast idee, maar meer uit noodzaak en onwil van diverse faculteiten geboren.

In Groningen vindt men niet dat op dit moment al conclusies over de waarde van de opleiding kunnen worden getrokken, er zijn nog te weinig afgestudeerden. De vergelijking tussen Ir Bedrijfskunde en Drs Bedrijfskunde is dus moeilijk, men vindt dat gezien de veel technische beginfase van de TH-opleiding er ook een ander beroepsgebied bestaat, met een overgangzone waarop beide kunnen opereren. Hierin komt steeds weer het multidisciplinaire karakter tot uit-

ing. Een bedrijfskundige moet zich in een situatie omringd door specialisten staande weten te houden en de communicatie tussen hen mogelijk maken. Deze mening delen zowel THE als THT met Groningen, waarbij de twee TH's weer voorbehoud maken ten aanzien van de invalshoek. De student op de THT komt met een duidelijk technische voorkeur en kan en moet die ook behouden gedurende zijn studie. De studie kan echter met specialisatie op economisch, sociologisch of technisch gebied afgerond worden. Het wordt aan de student overgelaten zijn richting te zoeken. Op de THE constateert men dat een vrij grote groep studenten aankomt met het idee een algemeen geïntereerde studie te gaan doen. Dit is pertinent niet zo, men krijgt het eerste jaar voornamelijk wiskundig geïntereerde vakken. Ir worden is nu eenmaal

een technische bezigheid. Men haalt verder een aantal mensen in huis dat een parkeerstudie ziet in de Bedrijfskunde. De bewuste kiezers blijken een laag percentage te vertegenwoordigen. Men wil dit verbeteren door een betere voorlichting op de middelbare scholen. Noch op de THE noch op de THT wist men mij te vertellen waarom er een Ir- en Drs-opleiding bestaat, men wist wel het verschil aan te geven.

Een Ir Bedrijfskunde zal er naar streven een exacte oplossing aan te dragen voor het geanalyseerde probleem in het bestudeerde organisatiesysteem. Dit zal een Drs niet kunnen doen vanwege zijn minder exacte opleiding. Het verschil in inhoud van de studies bedrijfskunde kan worden teruggevoerd op faculteitspolitiek en op de behoeften die in de praktijk bestaan. De communicatie tussen theorie en praktijk vormt een zwakke schakel, hoewel de praktijk voor deze studie onontbeerlijk is. Deze blijkt echter binnen een universitair systeem wat moeilijk in te passen.

Delft

Voor de studenten die in juni/september 1984 hun kandidaats halen verzorgt Delft volgend jaar voor het laatst de postkandidaatsopleiding bedrijfskunde. Deze opleiding is voor mensen uit de sociale, economische, juridische en technische studierichtingen toegankelijk met als voorwaarde een kandidaats-bul. Het eerste halfjaar krijg je een applicatiecursus, waarna tentamens afgenomen worden op deelterreinen die je nog niet beheerst. Dit is dus afhankelijk van je achter-

over miljoenen en procenten

Op de vierde maandag van september, de miljoenennotadag, werd weer eens aangetoond dat de aardigheid van gastcolleges en discussies niet alleen afhankelijk is van het inhoudelijke maar ook van de show. Onze nieuwe aanwinst in het hooglerarencorps, Van Winden, hield een zeer interessante inleiding, die een veelvuldig knikkebollen toch niet kon voorkomen. 's Middags kwam Dreesmann met een wetenschappelijk minder diepgravende analyse die echter een volle zaal enthousiaste toehoorders trok.

Van Winden

In het volgende nummer zult u een interview met deze opvolger van Goedhart aantreffen waarin de inmiddels in ESB verschenen rede ongetwijfeld aan de orde zal komen.

Büch

Naast ESB mocht Van Winden zich verheugen in de belangstelling van het UvA-blad Folia. Niemand minder dan Folia's top-reporter Büch doet in het nummer van 1 oktober verslag van Van Winden's rede. Daar door deze Büch, zoals hij zelf ruimhartig toegeeft 'zelfs niet een procent van de formules... werd begrepen', komt hij in zijn inhoudsloos verhaaltje niet veel verder dan beschrijvingen van een pilaar, een 'shift studenten' en lollige conversaties met buurmannen. Ondanks zijn blijkbaar volslagen onbenul van economie voelt Büch zich geroepen Van Winden flauw te corrigeren en vervolgens enige tips te geven. Dat de domheid altijd naar boven komt blijkt uit Büch's voorbarige conclusie: 'de aanschaf van Van Winden lijkt vooralsnog een zepert te worden'. Leuk natuurlijk, het gebruik van een niet zo alledaags woord, maar schrijf het dan wel goed, zonder t of met een d dus. Wat Büch ook niet vermeld is dat hij zelf tot de meest hardnekkige knikkebollers behoorde. Dus toch een voor elk wat wils college.

Discussie

Onder voorzitterschap van Van Winden begon 's middags de discussie met inleidingen van de forumleden. Onderwerp: de miljoenennota, die voor het eerst sinds vele jaren aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. Uitkeringsgerechtigden en ambtenaren minimaal 3 1/2% achteruit, werkloosheid naar 900.000, particuliere consumptie daalt met 2% plus daarbij een ombuigingspakket van twaalf miljard. Daartegenover een lastenverlichting voor het bedrijfsleven met twee miljard op jaarbasis. Of we met deze duidelijkheid blij moeten zijn is een andere zaak.

FNV

In plaats van vice-voorzitter Bode verkondigde de heer Driessen het inmiddels even duidelijke federatie standpunt. Niet de kosten van het intact laten van de verzorgingsstaat afwentelen op een bepaalde groep (ambtenaren en uitkeringstrekkers), maar een daling van 1 à 1 1/2% over de hele linie. Ook arbeidstijdverkorting maar met verzekerde herbezetting. En ten slotte ter stimulering van de investeringen een injectie van 4 miljard. Dit plan kent de volgende uitkomsten: een

nulgroei voor de particuliere consumptie, werkloosheid stijgt slechts tot 870.000 en een toename van het investeringstekort met 1 1/2% in plaats van een lichte daling zoals het kabinet plant. Met dit beleid kan Nederland volgens de FNV de kansen die het aangeboden krijgt door het conjuncturele herstel dat in de VS en Japan op gang komt grijpen. Vanuit de twee peilers die de FNV kenmerken, Werk en Solidariteit, kiest hij voor groei en werkgelegenheid en schuift het terugdringen van het financieringstekort op de lange baan. Aan het eind van zijn betoog somde Driessen nog eens de wensen van de FNV op, aangaande de sociale zekerheid.

Dreesmann

Het duidelijke betoog van de heer Driessen was vooraf gegaan door een donderende, de gehele wereldproblematiek omvattende voordracht van onze ondernemende hoogleeraar of hooggeleerde ondernemer A. Dreesmann. In het begin nog rustig, maar reeds vlug op volle toeren draaiend gooide hij met stemverheffing enkele overpeinzingen de zaal in, die de nog nasoezenden met een schok in de wereld van de harde werkelijkheid terugbrachten. Hij sprak waardering uit voor de moed van het kabinet om in de miljoenennota zo duidelijk de verlangde maar noodgedwongen offers die de bevolking zich moet getroosten op een rijtje te zetten. Tevens signaleerde Dreesmann dat de bevolking de noodzaak van deze offerte blijkbaar nog niet beseftte gezien de Nationale Pikdag (proletarisch winkelen bij V&D Kalverstraat), Belgische toestanden en de opkomst van de Centruumpartij. De Nederlandse problematiek kenmerkt zich door een samenloop van drie factoren die zich tegelijkertijd in negatieve richting ontwikkelen.

1. Handhaven WAO.
2. Verbeteren positie langdurig werklozen, zodat ze niet na 2 1/2 jaar in de bijstand vallen en bijvoorbeeld gedwongen worden hun huis op te eten.
3. In verband hiermee stelt de FNV een nieuwe werkloosheidsregeling voor op basis van 70% van het laatst verdiende loon met een opbouw naar 80% voor de zestig plussers die minimaal vijf jaar gewerkt hebben.
4. Gelijke rechten toekennen aan mannen en vrouwen. Dit met name in verband met kostwinnersbepalingen.
5. Accepteren van andere samenlevingsvormen.

- De structurele factor: Europa ligt structureel achter op Japan en de VS
 - De Kondratief factor: we bevinden ons in de neerwaartse golf
 - De conjuncturele factor: het is wachten op de VS en Deutsche Lokomotive.
- Nederland lijdt dus aan drie ziektes die tegelijkertijd moeten worden opgelost.

De diagnosestelling is echter het probleem. Deze wordt beïnvloed door de politieke affiniteit van de diagnose-stellers. Dreesmann onderscheidt twee groepen: Schouten ('Shouten') c.s., vakbonden, levensmiddelenindustrie en de detailhandel tegenover

het kabinet, werkgevers en 'nogal wat economen'. De eerste groep wil een groei van de consumptie, maar acht een geringe koopkrachtdaling verantwoord teneinde de sociale zekerheid in zijn huidige vorm te kunnen handhaven. Gevaarlijk hierbij is dat niet voldoende aandacht wordt besteed aan de slechte structuur van de balansen van de bedrijven en aan de stijging van de rentekosten door de financiering van de overheid van haar tekort. Dit laatste oplossen door monetaarisering 'geeft hetzelfde effect als methadon bij het afkicken'.

De tweede groep staat allereerst een stijging van de bedrijfsinvesteringen voor. Een randvoorwaarde hiervoor is een daling van de rente voor ondernemingen. Gewenst daarnaast is een daling van de vennootschapsbelasting. Beide zijn uitgevoerd zonder verlangd gevolg. Verder wil deze groep de WIR behouden en de structuur van de balansen van de ondernemingen verbeteren. Gevaar van dit laatste ligt in het aanboren van diepteinvesteringen met als gevolg arbeidsuitval. Ten slotte, ondanks druk gebaren door Van Winden wegens tijdnoed, somt Dreesmann nog de 'lags' in de miljoenennota op.

'Wat mis ik in deze miljoenennota?'

- Zij doet onvoldoende recht aan de vrijheidsgraden die de regering heeft binnen de EEG en OESO.
- Zij is onvoldoende kritisch op ondernemingen. Er wordt vrijheid verleend aan ondernemers die het niet waard zijn. Nieuwe initiatieven nemen is strijdig met het wezen van het ondernemen van tegenwoordig: het hoofd boven water houden.
- Zij doet net of het zwarte geld circuit niet bestaat. '110 miljard is zoek. Dat is evenveel als de totale schuld van heel Zuid Amerika.

Met een 'nou dat was het' beëindigt hij zijn voordracht. De zaal stroomde voor een kwart leeg. Zij misten de voordrachten van de beide ambtenaren Hol en Van de Harst en van Driessen van de FNV. In de afsluitende discussie met de zaal bleek eens te meer hoe weinig initiatieven uit de studentenhoek komen. Slechts de drs-en Verbon en Bruyn-Hundt waagden een poging tot een overigens niet bijster interessante discussie met de heren achter de tafel.

Op de trap op weg naar de SEF-borrel pas-

seerde prof. Driehuis, verbaasd mompelend over het geroezemoes van de borrel en vervolgens snel doorlopend. Waarschijnlijk blij dat hij dit jaar niet acte de présence hoefde te geven op een onderhand te traditionele dag over een te uitgekauwd onderwerp.

JJ

'N PAAR STELLINGEN VAN DE MEEST GEPROMOVEERDE DRUKKER

Krips Repro – drukker van de meeste proefschriften in Nederland – stelde een aardig stellingenboekje samen.

U ontvangt het als u uw dissertatie in productie geeft bij Krips Repro.

Bel voor informatie met de afdeling Dissertaties.

Kaapweg 6, 7944 HV Meppel
Postbus 106, 7940 AC Meppel
telefoon 05220-53731

Raadsels

Ondanks een op het eerste gezicht lange agenda (17 punten) had de 137e vergadering van de fakulteitsraad niet veel om het lijf. De eerste 5 agendapunten hadden betrekking op een besloten gedeelte, waarbij de opening en de sluiting van het besloten gedeelte reeds twee agendapunten vormden. Over drie zaken mocht dus echt in het geheim gesproken worden.

Sekretaris van de fakulteit

Het bestuur van deze fakulteit heeft drie leden, te weten een hoogleraar, een medewerker en een student. De hoogleraar, op dit moment is dat Prof. drs. I. van der Zijpp, is voorzitter; officieel is hij de dekaan van de fakulteit. De medewerker neemt de rol van sekretaris voor zijn rekening, nu drs. F.J. Noorbergen. De termijn van Noorbergen loopt af per 1 januari 1984, zodat in deze raad zijn opvolging aan de orde was. Op voorstel van het bestuur werd besloten Noorbergen voor één jaar te herbenoemen.

Nieuwe hoogleraar

Het tweede besloten punt betrof de bijzondere leerstoel in het vak 'De vermogensmarkt en het actief en passief bedrijf van financiële instellingen'. Bijzonder wil zeggen dat deze hoogleraar niet op de formatie van de fakulteit drukt, in dit geval wordt zijn salaris betaald door de Nederlandse vereniging voor het bank- en effectenbedrijf. Zij kwamen ook met een voordracht voor deze leerstoel, waarmee de fakulteitsraad zich kon verenigen. Aangezien ook de andere economische fakulteiten al positief geadviseerd hebben mag verwacht worden dat de leerstoel spoedig bezet zal worden.

Nieuwe kandidaatassistent

Het geheime gedeelte werd afgerond met een discussie rond de aanstelling van een kandidaatassistent bij de vakgroep Bedrijfseconomie. De studenten in de raad vinden dat een kandidaatassistent niet slechts een goedkope arbeidskracht mag zijn, die voor een hoogleraar heen en weer loopt naar het kopieerapparaat. Een kandidaatassistent moet ook iets kunnen opsteken bij zijn werk. Dat kan door bijvoorbeeld mee te draaien en te assisteren bij een onderzoek. De raad heeft dit in het verleden overgenomen van de studenten en gesteld dat een kandidaatassistentenplaats pas mag worden vrijgegeven indien het zeker is dat er een onderzoekstaak aanwezig is. Op zich een heel normale zaak aangezien ook onze fakulteit nog steeds doorgaat voor een wetenschappelijke instelling. Bij de vakgroep Bedrijfseconomie bleek dit in eerste instantie toch moeilijkheden op te leveren. Voor de raad kon dit de reden zijn de kandidaatassistentenplaats niet aan de vakgroep toe te wijzen, maar elders een plaats te creëren. Op tijd koos de vakgroep eieren voor zijn geld en zegde toe ook voor deze kandidaatassistent onderzoekstijd te reserveren; dit was voor de raad reden om de plaats toch vrij te geven.

Disciplineplan

Ook dit deel van de vergadering was besloten. Niet zozeer omdat het over personen zou gaan (voorlopig gaat dit anoniem) maar om-

dat de andere fakulteiten onze opstelling in de onderhandelingen via Rostra of Folia te weten zouden komen. Onderhandelingen? Ja, de dekaan van de fakulteit zit in een commissie die een disciplineplan voor economie en ekonometrie opstelt. De raad heeft daar zo haar mening over, maar niet iedereen mag die nu al weten. Het interimrapport van de structuurcommissie (krimpplan) werd ter kennisname aangenomen. Fractievertegenwoordigers en de voorzitter van de structuurcommissie zullen door de dekaan op de hoogte worden gebracht van de ontwikkelingen in de onderhandelingen.

Openbare gedeelte

Normaal is het zo dat de fakulteitsraad openbaar is, de deuren van kr. 2363 staan dan ook gewoon open zodat iedereen kan komen binnenlopen. Slechts bij uitzondering worden punten besloten behandeld, en dit is met name het geval indien het om personen gaat. Deze raad was dan ook een behoorlijke uit-

Rick le Roy

zondering, waarbij het openbare gedeelte werd gevormd door kleine oninteressante puntjes. Eerst moesten de notulen en besluitenlijst van de vorige vergadering worden goedgekeurd, vervolgens konden diverse mensen in de diverse commissies worden benoemd dan wel herbenoemd, waarna de fakulteit zijn positie ten opzichte van het Limperg Instituut mocht bepalen. Hoe deze positie in het verleden is geweest was niet helemaal duidelijk, maar voorshands besloot de raad deze positie ten opzichte van het Instituut niet te wijzigen. Aan de hand van een evaluatie van het onderzoek zal over drie jaar de positie opnieuw bezien worden.

Nederlands voor buitenlandse studenten

Het laatste agendapunt van het openbare gedeelte had wat meer inhoud. Het betrof de kennis van het Nederlands bij buitenlandse studenten. Uit een schrijven van het College van Bestuur (CvB) bleek dat het had besloten het onderwijs aan deze studenten aan de UvA te verzorgen. De fakulteiten moesten echter zelf bepalen op welk nivo studenten toegang tot de studie werd verleend. Er werden drie nivo's onderscheiden: nivo I (elementaire kennis, vier/vijf klassen lager onderwijs), nivo II (basiskennis, brugklas) en nivo III (uitgebreide kennis, mavo-examen). De raad koos voor een passieve kennis op nivo II. Passief betekent dat een student de kollege's kan volgen en begrijpen, maar zijn vragen mag formuleren in bijvoorbeeld het Engels. Bij tentamens mogen de vragen worden beantwoord in het Engels. Verondersteld wordt dat docenten deze taal beheersen.

SCHELTEMA HOLKEMA VERMEULEN B.V

**Een ruime keuze op het gebied van:
accountancy, financiering, automatisering, marketing.
organisatie, economie en geografie**

Boukema, C.A. en Dorresteyn, A.F.M. - 'de Juridische organisatie van de onderneming', Kluwer

f 53,00

Baily, Martin N. & Okun, Arthus M. (ed.) - 'The battle against unemployment and inflation' Problems of the modern economy, W.W. Norton & Company, 1982

f 30,05

Ballance, Robert & Sinclair, Stuart - 'Collapse and survival: Industry Strategies in a changing world', George Allen & Unwin, 1983

f 32,80

Coddington, Alan - 'Keynesian economics' The search for first principles, George Allen & Unwin, 1983

f 53,55

Fortuyn, W.S.P. - 'Kerncijfers 1945-1993 van sociaal-economische ontwikkeling in Nederland' Expansie en stagnatie, Kluwer, 1983

f 59,00

Grove, Andrew S. - 'High output management', Random house, 1983

f 58,65

Hoof, J.J. Van e.a. (red.) - 'Herverdeling van arbeid' Tussen verstarring en vernieuwing van het arbeidsbestel, Kluwer, 1983

f 20,00

Ohmae, Kenichi - 'The mind of the strategist' Business planning for competitive advantage, Penguin, 1982

f 18,85

Tettero, Jozef & Viehoff, Jos - 'Marketing voor dienstverlenende organisatie' Beleid en uitvoering, Kluwer, 1983

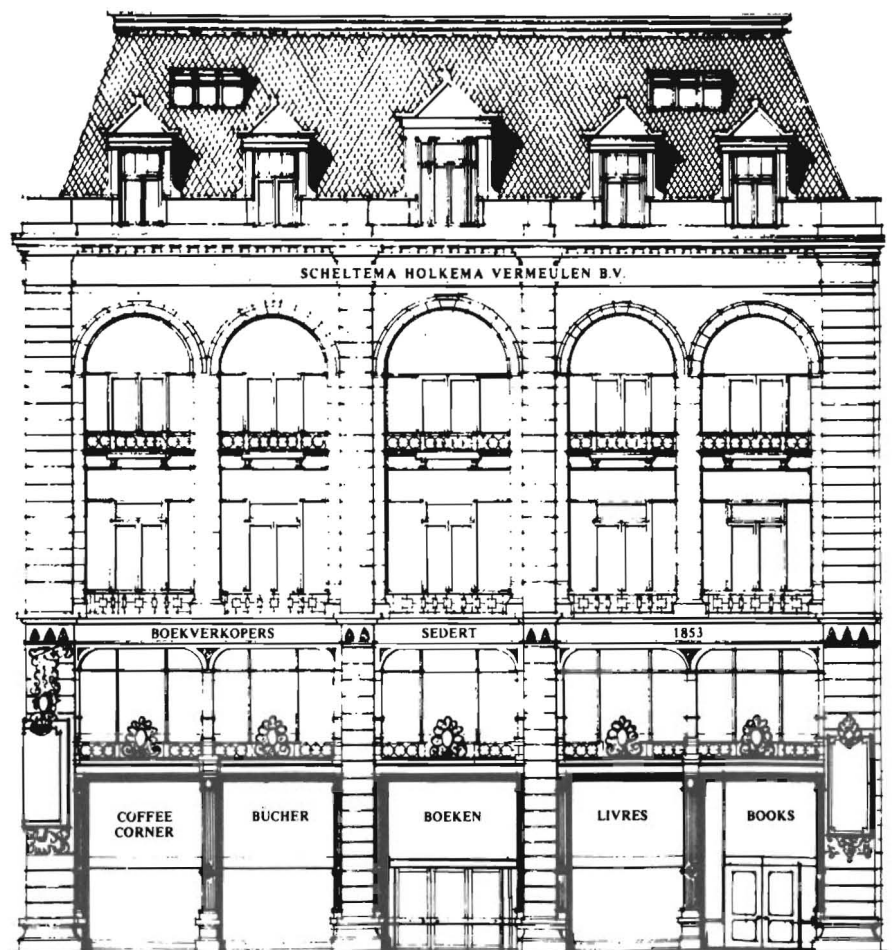
f 39,50

Vaags, D.W. & Wemelsfelder, J. (red.) - 'Techniek, innovatie en maatschappij', Het Spectrum, 1983

f 49,90

Vrolijk, Hein en Hengeveld, Richard - 'Interventie en vrije markt. Studies ekonomie en maatschappijkritiek', SUA, 1982

f 19,50

scheltema holkema vermeulen bv

boekverkopers sedert 1853

spui 10 1012 WZ amsterdam holland tel. 020 - 26 72 12